

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ І ПІДПРИЄМНИЦТВА

**МАТЕРІАЛИ ІХ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«АСПЕКТИ СТАБІЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ
РИНКОВИХ ВІДНОСИН»**

**Умань
2015**

Жученко Д.Б. Фактори впливу на продукцію бджільництва	53
Іванова Н.А., Славігородська А.А. і ін. Розрахунки за виплатами працівникам	55
Кернос А.В. Соціальна відповідальність підприємств сільськогосподарського підприємства	57
Киш Л. М., Назаровська А.І. Бюджетні витрати підприємств ресурсів наприкладі агропромислового науково-виробничого підприємства "Візит"	58
Качура О.В., Калюжний К.О. Роль держави у розвитку суспільства	60
Кіфоренко О.В. Генезис поняття «Конкурентоспроможність» підприємств	62
Кіфоренко О.В., Шкарпіта І.І. Формування і управління ресурсами комерційного банку в Україні	64
Клименко Ю.В. Стан та проблеми розвитку розрахунків з постачальниками в Україні	65
Коваленко А.С. Якість фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств	67
Колотило О.Д. Страхування вантажів в системі соціально-економічного розвитку економіки України	68
Колотуха С.М., Мулько Л.Б. Сучасні елементи фінансово-кредитного механізму аграрної галузі	69
Кононенко В.А., Максименко Н.Г., Кононенко І.В. Обліково-аналітичне забезпечення управлінського процесу основних засобів на підприємствах України	74
Концеба С.М. Моделювання ймовірності ризику неплатежів за зовнішньоекономічними контрактами	76
Корман І.І. Використання ABC-аналізу для підвищення ефективності цінової політики підприємства	79
Корнега А.О. Економічна сутність кредиту	80
Коротєєв М.А. Методичні аспекти визначення показників продуктивності праці у сільськогосподарських підприємствах	82
Костюк В.С. Європейський досвід фінансування охорони здоров'я	84
Котвицька Н.М., Ревуцька А.О. Організаційне забезпечення економічного розвитку сільськогосподарських підприємств	86
Крочак О.І. Земля як економічна категорія	87
Кулик К.О. Сутність контролінгу, його місце в системі управління сільськогосподарських підприємств	89
Кучер А.В., Кучер Л. Ю. Еколого-економічна оцінка балансу імуму в аграрних підприємствах з різним розміром членкористування	91
Леонтьюк-Мельник О.В., Синявська П.С. Аналіз ефективності використання основних фондів на сільській господарській підприємстві	93
Литвинюк О.П. Теоретичні і практичні аспекти розвитку конкурентних переваг підприємства	95
Ломейко Ю.А. Додавання імпорту в Україні; переваги та недоліки	97

Лубенченко О.Е., Жукович К.В. Заробітна плата та утримання військового збору	99
Макушок О.В. Розробка системи маркетингового менеджменту на підприємствах агропромислового комплексу	100
Мальований М.І. Економіко-статистичний аналіз впливу витрат системи соціального захисту на економічний розвиток	102
Марін Б.М. Оптимізація управління корпоративними фінансами сільськогосподарських підприємств	104
Мельник К.М. Шляхи вдосконалення роботи банків з проблемними активами	106
Михайловина С.О. Єдиний соціальний внесок: нарахування, утримання, облік	108
Мищенко В.А., Гончаренко Б.В. Підходи до визначення сутності та характеристики капіталу	110
Мудрак Р.П., Цимбалюк Ю.А. Маркетингові канали розподілу: суть та проблеми формування в Україні	112
Невлад В.Ф. Формування ринку сільськогосподарської продукції та його інфраструктури	113
Непочатенко В.О. Інвестиційні потоки як фактор нарощення інноваційного потенціалу підприємств	115
Непочатенко О.А. Механізми забезпечення прибутковості підприємства	117
Нестерчук Є.В. Передумови розвитку органічного сільського господарства	118
Нестерчук Ю.О. Особливості формування розподільчих відносин в аграрно-промислових структурах	120
Нестерчук Я.А. Особливості стійкого розвитку садівничих підприємств	122
Ніконенко У. Нові реалії країн-імпортерів нафти	124
Оляднічук Н.В. Місце фінансового обліку в підготовці бакалаврів за напрямом «Облік і аудит»	125
Панкратова Л.А. Особливості банківського кредитування аграрного сектору	127
Пархоменко Л.А. Системна організація управління виробничим потенціалом промислових підприємств	129
Пенькова О.Г. Нова аграрна політика ЄС	131
Перепічай С.В. Операції банку з платіжними картками	133
Поліщук О.М. Державне регулювання розвитку галузі скотарства	135
Потапова Н.А., Підгурський О.І. Прогнозування параметрів логістичних систем	137
Потопчук Н.М. Бухгалтерський Баланс як джерело інформації для інвесторів	138
Почечун О.Г. Проблеми організації обліку грошових коштів в Україні	140
Ратушна О.П. Джерела формування інформації для цілей управління	141
Рибчак В.І. Сучасні підходи до державного регулювання підприємницької діяльності в Україні	143
Рибчак О.С. Аспекти підвищення ефективності регулювання ринку фінансових послуг в Україні	144
Ромашенко О.В. Особливості управління фінансами страховика	146
Рябокоч О.О., Чеберяко О.В. Місцеві бюджети: проблеми і шляхи вирішення	148

Оскільки закони не можуть охопити всі випадки життя, підприємства повинні мати відповідальну поведінку, щоб підтримувати суспільство, засноване на упорядкованості і законності.

Переваги, які отримує суспільство від дотримання підприємствами соціальної відповідальності: можливість встановлення партнерських відносин між бізнесом, владою та громадськістю; удосконалення системи та розвитку соціальної захищеності населення; залучення інвестицій у певні сфери економічного та соціального життя регіону; підтримка громадських ініціатив, інноваційних проєктів, збереження та використання «інтелектуального ресурсу» регіону.

Ефективність використання земельних ресурсів на прикладі агропромислового науково-виробничого підприємства "Візит"

Киш Л. М., к.е.н., доцент
Назаровська А.І.

Вінницький національний аграрний університет

Земля є основним засобом виробництва в сільському господарстві. Від того, наскільки раціонально вона використовується, залежить кількість виробленої сільськогосподарської продукції. Щоб отримувати високі врожаї, необхідно проводити заходи щодо покращення використання сільськогосподарських угідь та підвищення їх врожайності. У кожному господарстві використання землі має бути ефективним [2].

Таблиця 1

Урожайність сільськогосподарських культур в АПНВП "Візит"

Культури	Роки			Відхилення (+,-) 2013 р. від 2011 р.	В % 2013 р. до 2011р.
	2011	2012	2013		
Зернові, всього, ц/га	11	26	24	+13	218
з них пшениця, ц/га	63	64	61	-2	97
жито, ц/га	-	-	67	-	-
овес, ц/га	-	33	32	-	-
Ріпак озимий, ц/га	-	-	32	-	-
Ярі, всього, ц/га	83	55	75	-8	90
Пшениця яра, ц/га	-	38	43	-	-
в т.ч. ячмінь, ц/га	47	39	39	-8	83
кукурудза, ц/га	103	110	125	+22	121
гречка, ц/га	20	14	18	-2	90
Соняшник, ц/га	34	35	41	+7	121
Соя, ц/га	34	29	35	+1	103
Картопля, ц/га	-	200	100	-	-
Овочі відкритого ґрунту, ц/га	0,5	24	12	+11,5	2400

Ефективність використання землі в аграрних підприємствах визначається

системою натуральних і вартісних показників. Основним натуральним показником, що характеризує ефективність використання землі в рослинництві, є урожайність [1, 4]. Урожайність сільськогосподарських культур за 2011-2013 рр. в агропромисловому науково-виробничому підприємстві "Візит" Хмільницького району Вінницької області подано в табл. 1.

Протягом 2011-2013 рр. на підприємстві урожайність зернових культур зростає майже вдвічі, проте спостерігалось її незначне зниження по озимій пшениці, вівсу, ярому ячменю та гречці. Що свідчить про достатньо раціональне використання сільськогосподарських угідь та ефективне проведення заходів щодо поліпшення земель на підприємстві. Проте спостерігається негативна тенденція стосовно зниження урожайності картоплі та овочів відкритого ґрунту.

Економічна ефективність використання земельних ресурсів характеризується обсягом виробництва продукції рослинництва і тваринництва з 1 га земельної площі при найменших витратах на її одиницю, при чому результати цього виробництва оцінюються не лише в кількісних, а й в якісних показниках [3] (табл.2).

Таблиця 2.

Показники ефективності використання землі в АПНВП "Візит"

Показники	Роки			Відхилення (+,-) 2013 р. від 2011 р.
	2011	2012	2013	
Вироблено на 100 га відповідних угідь:				
- зерна, ц	7000	5418	7392	+392
- молока, ц	15	18,34	40,5	+25,5
- м'яса ВРХ, ц	3	4,7	6,5	+3,5
Вироблено валової продукції на 100 га с. - г. угідь, тис. грн.	1045,7	1678,9	1101,3	+55,6
Одержано доходу на 100 га с. - г. угідь, тис. грн.	1370	1321	1420	+50
Одержано прибутку на 100 га с. - г. угідь, тис. грн.	569,5	597,6	735,4	+165,9
Рівень рентабельності с- г. виробництва, %	71,2	82,7	107,4	+36,2

Аналізуючи показники ефективності використання землі в агропромисловому науково-виробничому підприємстві "Візит" ми спостерігаємо, що на 100 га відповідних угідь у 2013 році було зібрано 7392 ц зерна, що на 392 ц. більше ніж у 2011. Помітним та позитивним показником діяльності підприємства є зростання виробництва валової продукції на 100 га сільськогосподарських угідь на 55,6 тис. грн., збільшення доходу на 100 га сільськогосподарських угідь на 50 тис. грн. та прибутку на 165,9 тис. грн. Також на 36,2 % збільшився рівень рентабельності сільськогосподарського виробництва протягом трьох досліджуваних років.

В загальному на підприємство досить ефективно використовує свої земельні ресурси, що дає йому можливість отримувати високі урожаї сільськогосподарських

культур, мати стабільний прибуток та бути рентабельним. Для подальшого закріплення отриманих позицій АІШВП "Візит" необхідно приділити увагу збільшенню урожайності як зернових культур, що займають значне місце в його структурі виробництва, так і картоплі, особливо овочам відкритого ґрунту, які можуть бути значним резервом збільшення фінансової стійкості підприємства.

Список використаних джерел: 1. Андрійчук В. Г. Ефективність діяльності аграрних підприємств: теорія, методика, аналіз: моногр. / В. Г. Андрійчук. — К. : КНЕУ, 2005. - 292 с. 2. Економіка підприємств [Текст] : підручник / Ф. В. Горбонос, Г. В. Черевко, Н. Ф. Павленчик, А. О. Павленчик. - К. : Знання, 2010. - 463 с. 3. Ефективність сільськогосподарського виробництва та шляхи її підвищення / Н. І. Дучиська, Н. М. Бондаренко, К. А. Лядова. — К.: КНЕУ, 2004. — 495 с. 4. Пантів З.І. Земельні ресурси: Навчальний посібник. - Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. -272 с.

Роль держави у прискоренні соціального розвитку суспільства

Качура О.В., асистент,
Калюжний К.О., аспірант⁴

Дніпродзержинський державний технічний університет

Співучасть держави у соціальному розвитку значною мірою обумовлюється її типом. Класова держава має в цьому відношенні найгіршу перспективу, адже вона в значній мірі контролюється особливим класом, який її діяльність ставить на потребу власним інтересам. Найбільш адекватним інструментом розвитку є соціальна держава. Вона у найбільшій мірі здатна до підтримки і забезпечення основної вимоги керованого розвитку - вільного творення і демократичного контролю.

За таких умов держава перетворюється в інструмент розвитку суспільства. Вона стає засобом інтеграції суспільних відносин і соціальних дій на основі демократично вироблених рішень, їх підтримки і виконання.

Держава завжди виконувала певні економічні функції. Вона законодавчо встановлювала систему нормативних актів, що регулюють діяльність суб'єктів ринку, в тому числі таких інститутів, як комерційні банки, біржі, акціонерні товариства. Однак у цілому економічна роль держави ще на початку ХХ століття була гранично обмежена, народне господарство залишалося майже винятковою сферою приватного бізнесу.

Становище змінилося в період першої світової війни, коли спочатку в Німеччині, а потім і в країнах Антанти держава стала активно втручатися в господарське життя з метою мобілізації обмежених ресурсів для досягнення воєнної перемоги. До початку 30-х років серед західних економістів панувала думка про те, що економічні спади (кризи) пояснюються випадковими причинами, що механізм ринкового саморегулювання в принципі забезпечує відповідність між сукупним попитом і сукупною пропозицією, звідси робиться висновок про небажаність і навіть шкоду державного втручання в економічне життя.

Однак глибока криза і затяжна депресія 30-х років докорінно суперечили

зазначеній теорії. Стало очевидним, що механізм ринкового саморегулювання не справляється зі своїми функціями, не забезпечує автоматичний вихід з кризи, що й потребувало переходу до активного державного регулювання економіки. Таке регулювання на практиці стало здійснюватись в США з 1933 р. командою Ф.Д. Рузвельта яка розробила і реалізувала так званий "новий курс". Теорія державного регулювання ринкової економіки була створена Дж.М. Кейнсом і його послідовниками. Кейнс зробив висновок про те, що вихід з глибокої кризи, зростання обсягів виробництва та рівня зайнятості неможливі без активної участі держави, яка має не тільки стимулювати зниження дисконтної норми комерційних банків (процента), але й здійснювати масштабні державні закупівлі з метою збільшення сукупного платоспроможного попиту. Крім того, держава повинна виплачувати соціальні допомоги безробітним (уперше вони були введені Ф. Рузвельтом), людям похилого віку та іншим непрацездатним членам суспільства з метою не допустити соціального вибуху.

Таким чином, найбільш далекоглядні державні дії та економісти західних країн приходять до принципового висновку про те, що ринковий механізм має бути доповнений механізмом прямого державного регулювання економіки.

Зараз держава відіграє велику роль у прискоренні соціального розвитку країни. Вона проводить заходи задля здійснення підтримуючої, компенсаційної та регулюючої діяльності, спрямованої на створення нормальних умов ефективного функціонування ринку та вирішення складних соціально-економічних проблем розвитку національної економіки і всього суспільства.

Взагалі, для прискорення соціального розвитку країни держава повинна діяти у напрямках:

- підтримуючий (підтримка функціонування ринку) передбачає: правове забезпечення ринкової діяльності, створення ринкової і виробничої інфраструктури, підтримання конкурентного середовища тощо.

компенсаційний повинен компенсувати недоліки або негативні наслідки функціонування ринку шляхом проведення антимонопольних та екологічних заходів, організації системи захисту для непрацездатних та малозабезпечених верств населення, боротьби з безробіттям тощо.

регулюючий передбачає регулювання економічних та соціальних відносин з метою реалізації певних цілей.

макроекономічної ефективності, тобто :

а) забезпечення зростання продуктивності праці у суспільному виробництві на основі його технічного і технологічного оновлення, вдосконалення організації і управління;

б) збалансований, пропорційний розвиток економіки;

в) повне та оперативне задоволення соціально-економічних потреб суспільства і реалізації соціальних цілей розвитку суспільства (соціальної справедливості, ефективної зайнятості, екологічної рівноваги, задоволення соціально-культурних, духовних потреб населення).

Сьогодні держава повинна регулювати не стільки сам ринок, скільки умови, впливаючі на нього: розвиток і розміщення продуктивних сил, спеціалізацію підприємств, раціональне використання природних та людських ресурсів, формування та використання доходів тощо.

⁴ Керівник - доц. Роско В.І.

Наукове видання

**МАТЕРІАЛИ ІХ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АСПЕКТИ СТАБІЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ
РИНКОВИХ ВІДНОСИН»**

Відповідальний редактор - Непочатенко Олена Олександрівна
Відповідальний секретар - Мальований Михайло Іванович

*Видається в авторській редакції. Редакція не несе відповідальності за зміст
матеріалів. Автори вміщених матеріалів висловлюють свою думку,
яка не завжди збігається з позицією редакції.*

Коректура Л.М. Абрамець
Комп'ютерне верстання М.І. Мальований

Підписано до друку 04.05.2015. Формат 60x84/16
Папір офсет. Ум. арк. 10,92
Тираж 300. Зам. № 302

Видавничо-поліграфічний центр «Візаві»
(Видавець і виготівник «Сочінський»)
20300, м. Умань, вул. Тищика, 18/19
Свідоцтво: серія ДК №2521 від 08.06.2006 р.
тел.: (04744) 4-64-88,4-67-77
e-mail: vizavi08@mail.ru